bir bilgi "bolluğu" bulunduğu ve bunun,nesnenin niteliklerine ilişkin olarak aynı sonuçlara götürdüğü öne sürülür.Böyle durumlarda algılama hızlı ve kesindir ve gözlemci,doğru bir şekilde fazla düşünmeden kısaca tepki gösterecek ve ardından olayı unutacaktır.Aslında, otomatik olarak davrandığımız pek çok durumda olduğu gibi,bütün bu süreç bilinçsizce olabilir.Özgün davranışın biçimine uygun olarak sınıflandırma süreci hiç düşünülmeden yapılmaktadır;sürekli yinelenmekten alışkanlık haline gelmiş,otomatikleşmiş ve etkin olmuştur.Örneğin,trafiğin aktığı bir yolda karşıdan karşıya geçerken,gelip giden araçları,yaklaşma hızlarını,bize ne kadar zamanda yetişebileceklerini ve yolun ne kadar geniş olduğunu kaydedebiliriz.Belli bir hızla hareket eden nesnelerin bize ne kadar zamanda yetişebileceklerine ve belli bir hızla karşıya geçmenin ne kadar zaman alacağına ilişkin daha önceki algısal deneylerimiz birbirleriyle o denli yakından bağlaşmışlardır ki,ne yapmamız gerektiğini düşünmemize gerek kalmadan bizi tek bir uygun davranışa götürmektedirler - acelesiz yada koşarak karşıya geçmek gibi.Örneğin bir bisikletin kullanılışındaki algılamalar ve tepkiler daha da bilinçsizcedir.Bisikletin yola oranla dik durup durmadığını algılayabiliriz ve bu konuma ilişkin birtakım iç duyularla desteklenir;bedeni gerek bir yana gerek öbür yana otomatik olarak eğerek bisikletin dengesini sağlarız Aslında günlük yaşantımızdaki sayısız yetkin davranışta,dış ortamın algılanması, gördüğümüz şeyin ne olduğu,adı ve ne yapmamız gerektiğine karar vermeye gerek kalmadan,bizi otomatik olarak uygun davranışlara yöneltmektedir.

İyi aydınlatılmadığı,çok uzakta,çok karmaşık yada çok yeni bir şey olduğu içi nesnenin algılanmasının güç olduğu durumlarda,gözlemci ne yapacağını bilemez.Daha önce olmuş,benzeri durumları anınsamak için belleğini yoklar ve nesnelerin yad olayların daha önce karşılaştıklarıyla benzedliği olup olmadığını araştırır.Bunu yaparken hem imgelemini hem de konuşmayı kullanabilir.İlkin imgelemin kullanılışına bakalım.

Çok sık görüldüğü gibi,bir şeyi canlı bir şekilde gördüğümüzde ya da artık iyi tanıyacak kadar sık gördüğümüzde,ona ilişkin zihinsel bir imge yaratırız.Nesnelerin gözle görüldüğü durumlarda bu imge zihinde bir resim gibidir.Gözle ilk görülmenin hemen ardından bu imge o denli canlı,belirgin ve ayrıntılıdır ki nesneyi "zihnin gözüyle" incelemek ve nesneye ilk baktığımızda görmediğimiz ayrıntılarını kafamızdaki imgede görüp anımsamak mümkündür.Fakat bu "ilk zihin imgesi" hızla solar ve daha az ayrıntılı bir hal alır.Yine de,çarpıcı olayların imgeleri uzun süre korunabilir.Yazar 1920'lerde tanık olduğu güneş tutulmasının zihin imgesini korumaktadır.Ama Hatırlamada ya da algılamada kullanı-